

מלך הכייסים

מוכר מלפפונים

לכל מקום נסעתי במוניות, אפילו לנוחיות נסעתי במונית. אילו הייתי חוסך את הכסף שביכותי אז על מר ניות, היו לי היום ארבע חנויות בדי זנגוף. אשתי קיוותה כל הזמן שאחזור

ובכורות'היריים. מכיוון שזה היה כלי כר קל עבורי, לא יכולתי להיגמל מזה. נדמה לי שלהיגמל מכייסות יותר קשה מאשר להיגמל מסמים. כאשר אתה כייס מוצלח, נדמה לך שהכל שלך. רק תשלח יד והארנקים,

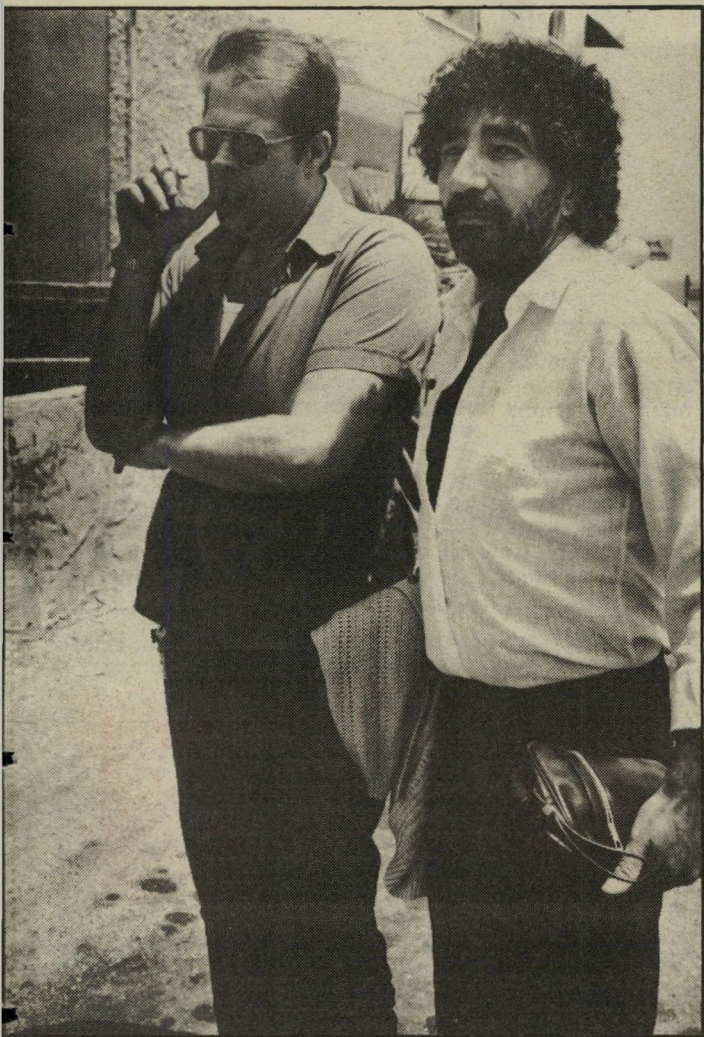
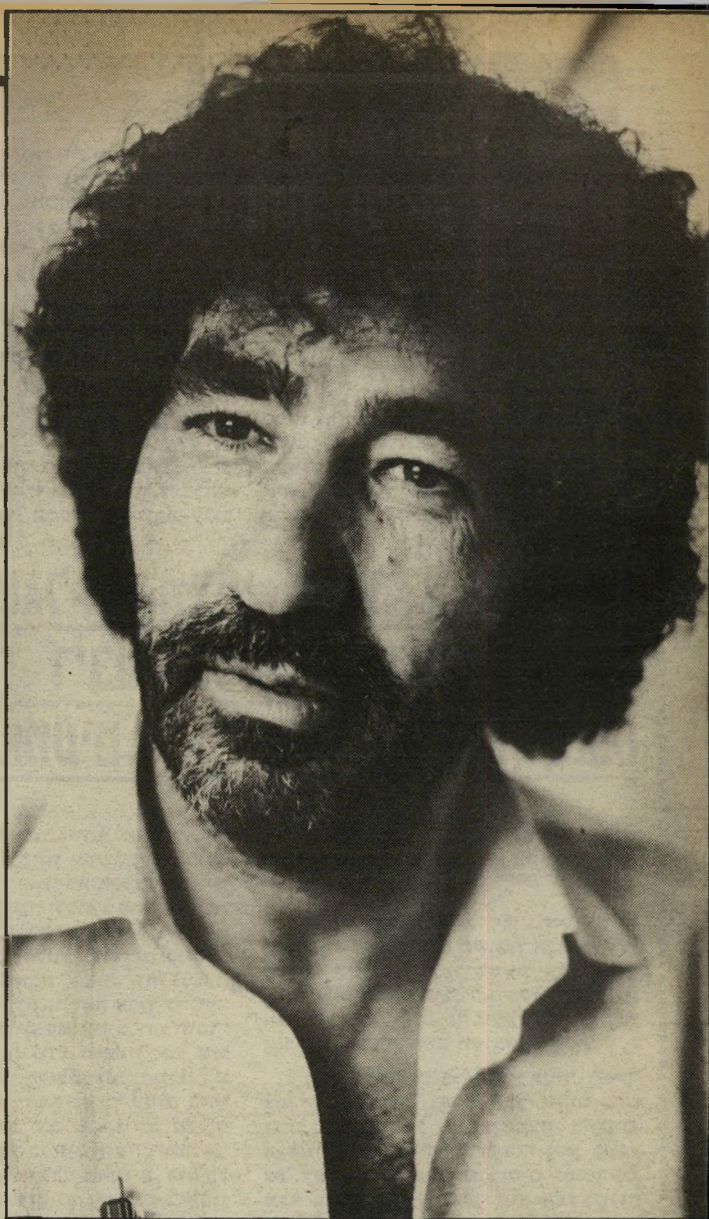
יש חבילה של שטרות בכיס. יש שיטות רבות לכייס מישהו בלי שהוא ירגיש. לפעמים הייתי מחכה ביום שישי אחריצהריים ליד המור ניות, לא היו כבר אוטובוסים, האנשים היו עייפים ומיהרו להגיע הביתה ולא כליכך שמו לב אליי.

בחורף הייתי מחזיק ואקט על היר, וכך מכסה את תנועת היר שלי, ואיש לא ראה אותה נכנסת לכיס של הקורבן. בקיץ השתמשתי בתיקיד או בתיקינילון, כדי לכסות את היר. הייתי כליכך זריו ביריים, שבפעם הראשונה ששוטר תפס אותי מכייס באוטובוס, הקורבן לא הרגיש בכלל שגנבו ממנו. הוא אמר לשוטר שלא חסר לו כלום. אני הספקתי לזרוק את הארנק, אבל נעצרת. זה היה בשנת 1966.

במונית לנוחיות

א שתי היתה אז בהריון עם הבן הראשון שלנו והיא באה לתחנת

צ'ארלי אסור הוא בן דודו של שר בניד בממשלה. בן 22 היה אחד הכייסים המפורסמים במדינה. בגיל 47 הוא רוצה לחזור למוטב, ומעדיף את המוות על חזרה לפשע

הזה. הייתי כליכך זריו ומתוכם, שהי מישטרה צילמה פעם סרט של פעולת כייסות שלי, ועד היום מלמדים אותו בבית ספר לשוטרים. לא הייתי גונב סתם כך. מנשים למשל אף פעם לא גנבתי, כי כמה כסף כבר יש לאשה? היא לוקחת כסף למימלה או לנעליים, זה בקושי מספיק לי לכוסית ויסקי אחת כבר. הייתי שם לב לגברים, בעיקר בעלי חנויות, אנשי עסקים או תיירים. הייתי ממשש להם את הכיסים ומרגיש אם

ל סני שלוש שנים, כאשר השופט בנימין קהלת גזר את דיני, הוא אמר עליי בפסק הדין: אין לך תקנה בחיים. חשבתי אז שזה לא יפה לומר דבר כזה. אומנם 22 שנה הייתי כייס, ואפילו האינטרפול מכיר אותי, כי נעצרתי בפאריס; אבל אני חושב כי לכל אדם יש תקנה, אם הוא נאמת רוצה בכך, אמר צ'ארלי אסור, 47, להעולם הזה. צ'ארלי, יליד קובלאנקה, עלה לישי ראל בשנת 1956. בגיל 18. סיפר צ'ארלי אסור:

בשכונה בקובלאנקה הייתי ילד שובב. הייתי עושה בעיות להורים, גונב ארנקים מערבים ומסתובב עם חבורה של פירחחים כרוכות. הורים שלי חשבו שהורד היחידה לעזור לי זה לשלוח אותי לישראל. בארץ כבר היה לי אח אחד שהתי גורר במעברה. עברתי לגור איתו, אבל רציתי לחיות בקיבוץ. הצטרפתי לקיבוץ מצובה והייתי שם עד שהתגייסתי לצה"ל. שרתתי את כל השירות בתותחנים וכאשר השתחררתי, התחנתי עם חבורה שהי כרתי בצבא. לא היה לנו כסף ועברנו להתגורר אצל אמה בבני ברק. עברתי כפועל במפעל טכסטיל והגעתי אפילו לדרגה של מנהל-מדי לקה. אומנם, אף פעם לא למרתי בבית ספר אפילו קרוא וכתוב, אבל למרתי בעצמי וכיום אני קורא וכותב. יום אחד פגשתי בתל-אביב כמה מהחבורה שלי מהשכונה בקובלאנקה. הם היו מסתובבים בתחנה המרכזית בתל-אביב. חזרתי להסתובב איתם ולגנוב. היינו גונבים ארנקים ואני הייתי מכייס. הגעתי למומחיות עצומה במיקצוץ

מומחיות של כייס

המישטרה ולא האמינה שבאמת גנבתי. הודיתי לפנייה והיא קיבלה הלב. נשי פטתי בפעם הראשונה לתישעה חודי שיימאסר. גם כאשר השתחררתי מהכלא חזרתי להיות כייס. לא חיפשתי בכלל עבודה אחרת. אני חושב שכדי להיות כייס צריך אומץ לב וער מומחיות. זה הרבה יותר מתוכם מאשר לשרוד מישהו עם אקדח. כייס עובר בלי נשק ואיננו מפחיד את הקורבן שלו. הוא משתמש רק בשכל שלו

כאשר הכסף היה נגמר לי, ידעתי שאני יכול לצאת החוצה ולחזור בתוך כמה דקות עם צרור חדש. לפעמים הייתי עובר לכרי, ולפי עמים עם חבר. כאשר שני כייסים נפגשים הם לא הולכים לשבת בבית קפה, הם הולכים לעבוד ביהוד. התקופה הכי טובה שלי היתה אחרי שיחרור ירושלים, בשנת 1967. היו שם המון תיירים והייתי עושה לפעמים אפילו חמשת אלפים דולר במכה אחת. היה לי אז כליכך הרבה כסף, שלא היה לי מקום לשים אותו. הייתי דוחף שטרות לגרביים, כי הכיסים היו מלאים.

צ'ארלי מדגים כיצד הוא מכייס כאשר ארנקו מסתיר את הכיס והיד. הוא נהג לכייס תיירים ואנשי עסקים. אך מעולם לא ניסה לכייס נשים.

למוטב. אבל יום אחד עברתי בתחנה המרכזית ליד דוכני ההירקות. המיש טרה היתה בתצפית, והיו שם שישה בלשים מהיחידה המרכזית עם צלם. הם צילמו אותי כאשר כייסתי ותפסו אותי. קיבלתי שוב תקופת מאסר ארו כה, ואשתי ביקשה גט. התגרשנו כאי שר הייתי בכלא. ישבתי כמעט 15 שנה בכלא. הייתי כבר כליכך מפורסם, שכאשר שוטרים היו רואים אותי בדרכם לפיענוח שוד או פריצה, הם היו עוברים הכל ורודפים אחריי. בשנת 1975 היו תלויים נגדי שני תיקים, ואני פחרתי שאקבל עונש מאסר ארוך. החלטתי לנסוע לחוץ לארץ. נסעתי לאירופה ועפתי כמה שנים בכל אירופה. כאשר הייתי בפאריס, תפסו אותי. זה קרה במישחק כדורגל, הייתי שם עם עוד מישהו. הצרפתים, כאשר הם הולכים לי מישחק, הם שותים ומתלהבים, וקל מאוד לכייס אותם. היה לי כבר מספיק